

MANIFEST DEL DIA MUNDIAL DE LA SALUT ESPIRITUAL

Totes les persones hem tingut o tindrem, en algun moment de la vida, la necessitat d'aturar-nos i preguntar-nos Qui soc? Què dona sentit a la meua vida? Què em sosté quan tot tremola?

Son preguntes que no admeten una resposta fàcil ni ràpida, però son necessàries per entendre'ns, per saber cap a on anem, per trobar allò que necessitem per continuar.

Aquest tipus de preguntes que busquen trobar significat al món i a nosaltres mateixos han condicionat l'evolució de l'ésser humà i la seva forma de comprendre l'esdevenir i allò que ens envolta al llarg de la història. Sabem que ja les formulaven els nostres avantpassats, travessat cultures, ètnies, pobles i generacions, recordant-nos que, més enllà de tot allò que ens diferencia, les persones compartim una mateixa necessitat: trobar significat, sentit, propòsit i connexió amb nosaltres mateixos, amb els altres i amb el món.

Vivim en una era en la que tenim a l'abast més coneixement i recursos que cap altra generació anterior. Hem sigut capaços d'explorar l'espai per conèixer l'univers; crear biotecnologia i avançar en genètica per seqüenciar l'ADN; hem fet arribar l'electricitat a gran part del planeta i crear telecomunicacions que ens permeten ser globals; i hem creat la intel·ligència artificial que ens ha obert noves possibilitats. Malgrat tot, hi ha persones que pateixen, que senten una soledat profunda, que experimenten una desorientació silenciosa i una dificultat creixent per coherència enmig del soroll, de tot plegat. Hem multiplicat la nostra capacitat de produir, de comunicar-nos, d'estar en xarxa i d'avançar en el progrés de la societat, però sovint ens costa trobar espais per escoltar-nos, per aturar-nos, per recordar allò que dona valor real a la nostra existència. Més informació no ha implicat més comprensió. Més connexió global no ha implicat més proximitat.

Els grans desafiaments del nostre temps, socials, sanitaris, ambientals i humans, ens recorden amb urgència, que el benestar no depèn únicament del progrés material. També importa allò transcendent, per això necessitem disposar d'espais per a la reflexió, la contemplació, la pertinença i la recerca de significat. També és imprescindible recuperar la capacitat de meravellar-nos, de reconèixer la bellesa de les petites coses, de cuidar els vincles i de viure d'acord amb allò que considerem veritablement important i valuós.

És per aquest motiu que avui fem públic aquest manifest per demanar que es reconegui quelcom que sempre ha estat aquí però que massa sovint ha quedat ocult darrere dels valors materials, les presses del dia a dia i el soroll

d'un món que no para de girar: la dimensió espiritual. És una esfera de l'ésser humà que contribueix a integrar i donar coherència a les dimensions física, emocional i social i esdevé una realitat universal i inherent a tota persona.

L'espiritualitat és la manera com les persones busquem sentit, establim connexions significatives i experimentem força interior. És la dimensió que ens convida a preguntar-nos no només com vivim, sinó també per què vivim. Quan aquesta dimensió és reconeguda, cultivada i integrada, contribueix al benestar global de les persones i de les comunitats. Això és el que entenem per salut espiritual.

En aquest context, afirmem un enfocament de la salut espiritual laic, ètic i salutogènic. Entenem la salut espiritual des d'una perspectiva laica, una dimensió innata en tot ésser humà, que no pertany a cap cultura, religió, filosofia o tradició concreta. És un patrimoni compartit de la humanitat. Pot expressar-se de formes molt diverses: a través de creences religioses, de conviccions personals, de l'art, de la contemplació, del servei als altres, de la recerca interior o de la generació de vincles.

Des d'un punt de vista ètic, la salut espiritual implica la capacitat de les persones d'orientar les seves vides d'acord amb l'escala de valors i principis que promouen la idea de bé. Està vinculada al desenvolupament de la compassió, la responsabilitat, la justícia, la solidaritat i el respecte per la vida en totes les seves formes. Contribueix a la construcció de societats més equitatives, compassives i inclusives, més humanes en definitiva.

A més, adoptem i defensem una mirada salutogènica, centrada no només en la prevenció o el tractament del patiment, sinó en la promoció activa dels factors que generen salut i benestar.

Defensem una societat que tingui en compte la salut espiritual, per no només curar el sofriment, sinó per aspirar a viure la vida amb propòsit; que permeti afegir plenitud als anys de vida; que afavoreixi connexió amb altres persones; que les ajudi a sentir-se profundament compromeses i tingudes en compte.

Per tot això,

Demaneu que el dia 21 de juny sigui proclamat el Dia Internacional de la Salut Espiritual. Demaneu la inclusió explícita de l'atenció de la dimensió espiritual en les polítiques de salut, d'educació i drets socials, des d'un enfocament basat en l'evidència científica, ètic i inclusiu, a més de ser respectuós amb la diversitat humana i la seva riquesa cultural. Creiem que això pot ajudar a fer un món més humanitzat.

Convidem persones, institucions, organitzacions, societats científiques, comunitats i administracions d'arreu del món a sumar-se a aquesta iniciativa.

Imaginem un món on la salut sigui entesa de manera integral. Un món que cuidi no només allò que les persones tenen, sinó allò que són; que reconegui el valor de la interioritat i la transcendència, dels vincles humans, de la compassió i de la recerca de significat; i que sigui capaç de generar comunitats més conscients, humanitzades, inclusives i compromeses amb la dignitat inviolable de cada persona.

Perquè tota persona té dret a trobar significat, esperança i vincles al llarg de la seva vida, fem una crida a cuidar la nostra capacitat de meravellar-nos. De donar significat a allò que vivim. De crear vincles que resisteixin la tempesta. De sentir esperança quan tot sembla incert. De reconèixer la dignitat de cada persona que trobem al llarg del camí.

Perquè les societats no es construeixen només amb coneixement, recursos i tecnologia. També es construeixen amb propòsit, sentit de vida, compassió i esperança. Perquè quan les persones troben sentit, descobreixen la força per continuar endavant. Quan troben esperança, imaginen un futur millor. I quan es re connecten amb allò que és essencial, esdevenen capaces de transformar-se a sí mateixes, de cuidar els altres i de contribuir a un món més humà i millor.

Aquesta és una invitació global. Una crida universal per un compromís compartit.

Salut Espiritual, una experiència humana.
Spiritual Health, a Human Experience.